

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Csp/43/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120312712
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Segečová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6120312712.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Banská Bystrica konajúc sudkyňou JUDr. Evou Segečovou v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, právne zast. Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, konajúca konateľom Mgr. Luciou Kostolanskou, advokátkou, proti žalovanému V. I., I.. XX.X.XXXX, Z. W. Z. Z., o zaplatenie 3.000,-EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.000,-EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne zo sumy 3.000,-EUR od 10.12.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o určení výšky náhrady trov konania žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 28.5.2020, v upomínacom konaní, prostredníctvom právneho zástupcu (pôvodne TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava) domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 3.000,-EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 3.000,-EUR od 10.12.2019 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania a to titulom neplnenia zmluvy o splátkovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej X. XX.X.XXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z.

2. Z podaného návrhu súd zistil, že právny predchodca žalobcu (Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, ďalej len „právny predchodca žalobcu“), na základe predmetnej zmluvy o splátkovom úvere, poskytol žalovanému úver vo výške 17.000,-EUR. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v 12. mesačných splátkach, vo výške po 261,31,-EUR, počnúc dňom 15.11.2012, vždy do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, s termínom konečnej splatnosti úveru 15.10.2022. Z dôvodu, že žalovaný poskytnutý úver riadne a včas nesplácal a to napriek predchádzajúcej výzve v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 3.4.2018.

3. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej dňa 9.12.2019 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., IČO: 00 151 653, so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Ďalej žalobca uviedol, že jeho pohľadávka predstavovala ku dňu jej postúpenia sumu vo výške 18.518,68,-EUR, ktorá pozostávala z istiny vo výške 12.367,72,-EUR, riadneho úroku vo výške 4.791,20,-EUR, úroku z omeškania vo výške 1.299,36,-EUR a poplatkov vo výške 60,40,-EUR. Takáto špecifikácia pohľadávky je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Po postúpení pohľadávky žalovaný

neuhradil žalobcovi žiadnu úhradu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa podanou žalobou domáhal uhradenia sumy vo výške 3.000,-EUR, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 3.000,-EUR. Ostatné postúpené nároky si v tomto konaní neuplatňoval. Uplatnil si úrok z omeškania zo sumy 3.000,-EUR, podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, a to odo dňa 10.12.2019, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

4. K žalobe žalobca pripojil listinné dôkazy a to plnú moc zo dňa 5.1.2018 a osvedčenie o registrácii pre DPH, zmluvu o postúpení pohľadávok Č.. XXXX/XXXX/CE zo dňa 9.12.2019 s prílohou týkajúcou sa pohľadávky voči žalovanému, zmluvu o splátkovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.9.2012, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 4.4.2018, všeobecné obchodné podmienky účinné od 1.8.2002, obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom účinné od 1.7.2007, sadzovník poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s. platný od 18.8.2012, výzvu zo dňa 22.8.2019, výzvy zo dňa 2.3.2018, výpis z úverového spisu žalovaného, oznámenie o postúpení pohľadávky z 10.12.2019 a pokus o zmier z 2.4.2020 s poštovým podacím hárkom z 3.4.2020.

5. Po zrušení platobného rozkazu vydaného v upomínacom konaní pod sp. zn. 21Up/1093/2020, ktorý nebolo možné žalovanému doručiť do vlastných rúk (§ 10 ods. 1 zák. č. 307/2016 Z.z.), súd na návrh žalobcu (§ 10 ods. 3 zák. č. 307/2016 Z.z.), pokračoval v konaní ako súd príslušný na prejednanie sporu.

6. Žalovaný bol v konaní nečinný. Žaloba mu bola doručená v súlade s § 116 ods. 2 CSP, po uplynutí 15 dní od zverejnenia na úradnej tabuli súdu. K žalobe sa nevyjadril.

7. Na výzvu súdu zo dňa 18.10.2021, žalobca predložil súdu podací hárok preukazujúci odoslanie výzvy zo dňa 2.3.2018, ktorou bol žalovaný v zmysle ustanovenia §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vopred upozornený na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky, kópiu vrátenej zásielky preukazujúcu odoslanie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky zo dňa 4.4.2018, kópiu vrátenej zásielky, preukazujúcej odoslanie Výzvy zo dňa 22.8.2019, ktorou bol žalovaný osobitne upozornený na možnosť postúpenia pohľadávky tretej osobe v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách a kópiu vrátenej zásielky, preukazujúcu odoslanie oznámenia o postúpení pohľadávky zo dňa 10.12.2019. Žalobca ďalej uviedol, že jeho právny predchodca dodržal všetky podmienky stanovené v ustanovení § 53 ods. 9 a ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka. Právo pôvodného veriteľa v zmysle ustanovenia §565 Občianskeho zákonníka, bolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté v čl. I ods. 10 Zmluvy o splátkovom úvere. Žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (3.4.2018) v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace (od 15.12.2017). Keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky, potom mimoriadna splatnosť úveru nemohla byť v posudzovanom prípade vyhlásená pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.12.2017. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky totiž zaniklo v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka dňa 15.1.2018, t.j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, potom by porušil ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný nebol v tom čase v omeškaní po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podaním zo dňa 4.4.2018 - toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 15.3.2018 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Ďalej poukázal žalobca aj na to, že z dôvodu, že postúpená bola pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, postupca dodržal aj zákonné podmienky v zmysle ustanovenia §17 zákona č. 129/2010 Z.z. Pokiaľ ide o odbornú starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver, žalobca uviedol, že aj táto povinnosť jeho právneho predchodcu, bola zachovaná. Pri posúdení bonity žalovaného, jeho právny predchodca overil návratnosť nasledovne: Žalovaným deklarovaný príjem, overil dopytom do Sociálnej poisťovne. Tento bol 730,- EUR. Existujúce záväzky boli vo výške 107,-EUR, náklady na domácnosť, vo výške 327,-EUR, ukazovateľ schopnosti splácať (disponibilný zostatok 296 €), potom bol 730 - 327 - 107 = 296,-EUR. Splátka poskytnutého úveru bola nižšia ako disponibilný zostatok a teda podmienka primárnej návratnosti z disponibilných príjmov klienta bola splnená. Výsledkom daného posúdenia schopnosti žalovaného splácať úver, bol jednoznačný záver o jeho platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver. V tejto súvislosti žalobca poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.03.2020, sp. zn. 8Co/233/2019 (v

prvom stupni vedený na OS BA II pod sp. zn. 8Csp/42/2018), z ktorého žalobca citoval: „...k tvrdeniu žalobkyne, že žalovaný mal hrubo porušiť povinnosť konať s odbornou starostlivosťou, z dôvodu, že žalobkyňa mala v čase podpisu zmluvy čistý príjem pod sumu životného minima, odvolací súd poznamenáva, že poskytnutie úveru žalobkyni ani za týchto jej majetkových pomerov nezakladá hrubé porušenie povinnosti žalovaného konať s odbornou starostlivosťou, pretože to bola v prvom rade samotná žalobkyňa, ktorá mala uvážiť, či je v jej možnostiach z jej príjmu úver splácať po 30 eur mesačne, keďže ide o osobu s vysokoškolským vzdelaním pôsobiacu v oblasti finančných služieb ako finančný sprostredkovateľ. Na posúdenie svojich finančných možností žalobkyňa nepotrebovala právnické ani ekonomické vzdelanie. Hrubé porušenie povinností žalovaným vylučuje aj skutočnosť, že žalobkyňa úver pravidelne splácala a predčasne ho splatila...“. Žalobca žiadal podanej žalobe vyhovieť.

8. K uvedenému podaniu žalobca pripojil podací hárok z 5.3.2018, výzvu zo dňa 2.3.2018, kópiu obálky o vrátenej poštovej zásielke zo dňa 6.4.2018 s dátumom vrátenia 10.4.2018 s uvedením adresát neznámy, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 4.4.2018, kópiu obálky o vrátenej poštovej zásielke zo dňa 26.8.2019 s dátumom vrátenia 17.9.2019 s uvedením neprevzaté v odbernej lehote, výzvu zo dňa 22.8.2019, kópiu obálky o vrátenej poštovej zásielke zo dňa 11.12.2019 s dátumom vrátenia 13.12.2019 s uvedením adresát neznámy, oznámenie o postúpení pohľadávky z 10.12.2019, súhrnné informácie o klientovi - žalovanom.

9. Súd vo veci konal a rozhodoval v zmysle § 180 CSP v neprítomnosti žalovaného, ktorý sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil a ani nepožiadaval z dôležitého dôvodu o jeho odročenie.

10. Právny zástupca žalobcu, v priebehu konania zotrval v celom rozsahu na podanom návrhu a na písomných vyjadreniach.

11. Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou platnou v deň uzavretia zmluvy o úvere, t.j. dňa 27.9.2012 a pokiaľ ide o postúpenie pohľadávky, ku dňu postúpenia dňa 9.12.2019.

12. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

14. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

15. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie

peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

18. Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

19. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

20. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

21. Podľa § 17 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z., práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z.“), výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

25. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

26. Podľa § 151 ods. 1, 2 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.

27. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

28. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise a to návrhom na vykonanie platobného rozkazu (č.l. 1-4), plnou mocou zo dňa 5.1.2018 a osvedčením o registrácii pre DPH (č.l.5 - 7), zmluvu o postúpení pohľadávok č. XXXX/XXXX/CE zo dňa 9.12.2019 s prílohou týkajúcou sa pohľadávky voči žalovanému (č.l. 8 - 14), zmluvou o splátkovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.9.2012 (č.l. 15 - 17), štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere (č.l. 18 - 19), oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z 4.4.2018 (č.l. 20), všeobecnými obchodnými podmienkami účinnými od 1.8.2002 (č.l. 21 - 33), obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a mikro podnikateľom účinné od 1.7.2007 (č.l. 34 - 45), sadzovníkom poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne, a.s. platným od 18.8.2012 (č.l. 46 - 69), výzvou zo dňa 22.8.2019 (č.l. 70), výzvou zo dňa 2.3.2018 (č.l. 71), výpisom z úverového spisu žalovaného (č.l. 72 - 87), oznámením o postúpení pohľadávky z 10.12.2019 (č.l. 88), pokusom o zmier z 2.4.2020 s poštovým podacím hárkom z 3.4.2020 (č.l. 89 - 90), podaním žalobcu zo dňa 10.11.2021 (č.l. 139 - 144), plnomocenstvom zo dňa 1.10.2020 (č.l. 145), podacím hárkom z 5.3.2018 a výzvou zo dňa 2.3.2018 (č.l. 146 - 147), kópiou obálky o vrátenej poštovej zásielke zo dňa 6.4.2018 s dátumom vrátenia 10.4.2018 s uvedením adresát neznámy a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti z 4.4.2018 (č.l. 148 - 149), kópiou obálky o vrátenej poštovej zásielke zo dňa 26.8.2019 s dátumom vrátenia 17.9.2019 s uvedením neprevzaté v odbernej lehote a výzvou zo dňa 22.8.2019 (č.l. 150 - 151), kópiou obálky o vrátenej poštovej zásielke zo dňa 11.12.2019 s dátumom vrátenia 13.12.2019 s uvedením adresát neznámy a oznámením o postúpení pohľadávky z 10.12.2019 (č.l. 152 - 153), súhrnnými informáciami o klientovi - žalovanom (č.l. 154), ako aj ostatnými listinami nachádzajúcimi sa v súdnom spise.

30. Z uvedených listinných dôkazov, prednesu právneho zástupcu žalobcu na pojednávaní ako aj z obsahu celého spisového materiálu, súd zistil nasledovný skutkový stav veci:

31. Súd konštatuje, že v konaní nebolo sporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom, vystupujúcim v postavení dodávateľa a žalovaným ako dlžníkom, vystupujúcim v postavení spotrebiteľa, bola dňa 27.9.2012 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX, titulom ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebný úver „na čokoľvek“, vo výške 17.000,-EUR, s ročnou fixnou úrokovou sadzbou 11,90 %, pri RPMN banky 13,46 %, priemernej RPMN na trhu 13,80 %, celkovou čiastkou spojenou s úverom vo výške 30.296,31,-EUR. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v 120. mesačných splátkach, vo výške po 261,31,-EUR, počnúc dňom 15.11.2012, vždy do 15. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, s termínom konečnej splatnosti úveru 15.10.2022. Uvedenú skutočnosť mal súd preukázanú zo zmluvy o splátkovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 27.9.2012.

32. Sporné ďalej nebolo ani to, že výzvou na splatenie dlžnej čiastky úveru zo dňa 2.3.2018 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že je v omeškaní so splácaním pohľadávky banky a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru v prípade neuhradenia dlžnej sumy. Toto upozornenie bolo žalovanému odoslané dňa 5.3.2018 na adresu žalovaného uvedenú v úverovej zmluve avšak žalovaný si zásielku v odbernej lehote neprevzal. Následne, právny predchodca žalobcu, Výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 14.3.2017, oznámil žalovanému, že z dôvodu porušenia ustanovení zmluvy o úvere, vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky z úverovej zmluvy ku dňu 3.4.2018 a to vo výške 14.405,14,-EUR. Splatný dlh žiadal uhradiť v lehote 15 dní. Oznámenie bolo doručované do sféry dispozície žalovaného (na adresu uvedenú v úverovej zmluve) dňa 6.4.2018, pričom zásielka bola poštou vrátená odosielateľovi s uvedením, adresát neznámy. Tu súd iba pre úplnosť dodáva, že žalobca v konaní tvrdil, že jeho právny predchodca úver zosplatnil z dôvodu neuhradenia splátky splatnej dňa 15.3.2018, avšak za dodržania ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, dôvodom predčasného zosplatnenia pohľadávky muselo byť neuhradenie splátky splatnej

dňa 15.12.2017, keď práve s touto splátkou bol žalovaný v omeškaní viac ako 3 mesiace, ku dňu predčasného zosplatnenia pohľadávky dňa 3.4.2018. Tento záver vyplýva aj z výpisu z úverového spisu žalovaného, predloženého súdu žalobcom.

33. Súd považoval za nesporné a preukázané výpisom zo spisu žalovaného, predloženého súdu žalobcom, že žalovaný v období od 15.11.2012 do 3.4.2018 (mimoriadne zosplatnenie úveru) uhradil titulom zmluvy o splátkovom úvere Č.. XXXXXXXXXXXX žalobcovi, postupnými splátkami, sumu v celkovej výške 13.057,52,-EUR.

34. V konaní nebolo sporné ani to, že medzi právnym predchodcom žalobcu, ako postupcom a žalobcom, ako postupníkom, bola dňa 9.12.2019 uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávok Č.. XXXX/XXXX/CE, na základe ktorej nadobudol žalobca pohľadávku voči žalovanému zo zmluvy o úvere spolu s jej príslušenstvom. Sporné nebolo ani to, že právny predchodca žalobcu, písomne dňa 10.12.2019, oznámil žalovanému, že pohľadávku, ktorú voči nemu eviduje, postúpil žalobcovi. Oznámenie bolo doručované do sféry dispozície žalovaného (na adresu uvedenú v úverovej zmluve) dňa 11.12.2019, pričom zásielka bola poštou vrátená odosielateľovi s uvedením, adresát neznámy. Z uvedených skutočností žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní.

35. Súd s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 1 CSP, v ktorom je zakotvená právna domnienka, podľa ktorej platí, že skutkové tvrdenia strany sa považujú za nesporné, ak ich protistrana výslovne nepoprela, konštatuje, že žalovaný sa k žalobe nevyjadril, nevyužil žiadne prostriedky procesnej obrany, skutkové tvrdenia žalobcu uvedené v žalobe nepoprel a preto ich súd považoval za nesporné.

36. Súd s poukazom na to, že v danom prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu a zákon o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 9 stanovuje obligatórne náležitosti, ktoré musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať, súd ex offio (napriek nečinnosti žalovaného) skúmal, či predložená zmluva obsahuje obligatórne zákonné náležitosti podľa zák. č. 129/2010 Z. z.. Súd dospel k záveru, že tieto neobsahuje, resp. obsahuje ich nesprávne uvedené a preto je potrebné uvedený úver považovať za bezúročný a bez poplatkov z dôvodu podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z..

37. K uvedenému záveru súd dospel po zistení, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je celkom zjavne nesprávne a v neprospech spotrebiteľa uvedená obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z., a to ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“). Súd k uvedenému záveru dospel po tom, ako preskúmaním zmluvy o úvere zistil, že žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 17.000,-EUR, s ročnou fixnou úrokovou sadzbou 11,90 %, pri RPMN banky 13,46 %, priemernej RPMN na trhu 13,80 %, za ktorý mal zaplatiť celkovú čiastku 30.296,31,-EUR a to postupnými mesačnými splátkami vo výške 261,31,-EUR, s počtom splátok 120. Tu súd konštatuje, že uvedenými splátkami by žalovaný uhradil žalobcovi spolu sumu 31.357,20,-EUR (261,31,-EUR x 120), t.j. sumu vyššiu ako sumu, ktorá je uvádzaná v zmluve, ako celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť. Zmluva tak obsahuje nesprávny vstupný údaj pre výpočet RPMN a to konkrétne, obsahuje nesprávne uvedenie sumy celkových nákladov, ktoré má spotrebiteľ zaplatiť (v zmluve uvedené ako celková čiastka spojená s úverom).

38. Súd potom vzhľadom na uvedené zistenie konštatuje, že ak ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) predstavuje celkové náklady žalovaného spojené s poskytnutým úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky úveru, pričom celková výška úveru je v súčte s celkovými nákladmi spojených s úverom, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (a táto je uvedená nesprávne), potom je RPMN uvedená v zmluve nesprávne. V zmluve o úvere je tak nesprávne, v neprospech žalovaného, uvedená povinná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch, a to RPMN, keďže nesprávne uvedenie celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť, spôsobuje aj nesprávny výpočet RPMN (§ 2 písm. g), h), i) citovaného zákona). Údaj o RPMN, má pritom pre spotrebiteľa v čase uzatvárania zmluvného vzťahu zásadný význam, nakoľko sa jedná o taký ukazovateľ, na základe ktorého posudzuje výhodnosť či nevýhodnosť spotrebiteľského úveru.

39. Teda, z dôvodu, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov, t.j. povinná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z.z., a to v neprospech spotrebiteľa, je potom potrebné poskytnutý spotrebiteľský úver považovať za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch.

40. Nakoľko v konaní nebolo sporné, že žalobca poskytol žalovanému na základe zmluvy o úvere Č..XXXXXXXXXX, spotrebný úver vo výške 17.000,-EUR ani to, že žalovaný, titulom tejto zmluvy uhradil žalobcovi sumu v celkovej výške 13.057,52,-EUR (vyplývajúcu z výpisu z úverového spisu), súd dospel k záveru, že neuhradený zostatok istiny úveru predstavuje sumu vo výške 3.942,48,-EUR. Súd nemal preukázané, že by žalovaný záväzok voči žalobcovi, uhradil vo väčšom rozsahu, resp. že by tento jeho záväzok zanikol iným spôsobom. Súd preto priznal žalobcovi právo na uhradenie sumy vo výške 3.000,-EUR, ktorú si v konaní uplatnil, keďže úver bol súdom posúdený ako bezúročný a bez poplatkov. Súd zároveň nemohol priznať žalobcovi plnú sumu rozdielu medzi poskytnutou sumou úveru a zaplatenými platbami (17.000,-EUR - 13.057,52,-EUR), t.j. nezaplatenú istinu úveru vo väčšom rozsahu, keď si sám žalobca uplatnil nižšiu sumu.

41. Súd priznal žalobcovi aj úrok z omeškania z dôvodu, že sa žalovaný preukázateľne dostal do omeškania s plnením svojho peňažného záväzku, keď nevrátil úver v lehote stanovenej vo výzve na úhradu dlžnej sumy, v ktorej bola zároveň vyhlásená predčasná splatnosť úveru. Súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8% ročne z dôvodu, že úrok z omeškania, je ako taký, nárokom vyplývajúcim zo zákona (Občianskeho zákonníka), pričom zmluvne bola dohodnutá iba jeho sadzba. Tu, podľa názoru súdu, súdom konštatovaná bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy sa týka iba zmluvných úrokov a zmluvných poplatkov (zmluvy uzavretej podľa zák. č. 129/2010 Z.z.), nie zákonných nárokov. Súd preto priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 3.000,-EUR odo dňa 10.12.2019, t.j. odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky (ako si ich uplatnil žalobca), do zaplatenia. Súd nemohol žalobcovi priznať úrok z omeškania už odo dňa zosplatenia úveru, keď si ho sám žalobca uplatnil až odo dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky.

O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu. V spore bol v celom rozsahu úspešný žalobca a preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania proti žalovanej v rozsahu 100%. V súlade s ust. § 262 ods. 1 CSP súd rozhodol len o nároku na náhradu trov konania. O výške tejto náhrady bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Banská Bystrica.

Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil. Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v písm. a) až h), ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak subjekt zaviazaný na plnenie dobrovoľne nespĺní to, čo mu vykonateľný rozsudok (exekučný titul) ukladá, možno na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu, vykonať exekúciu podľa ustanovení zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších zákonov.